

ANOTACE

Ukrytí těl v betonu

Preuss a další z Institutu soudního lékařství v Berlíně se zabývají problematikou vražd, které jsou následovány ukrytím těla v betonu nebo zazděním. Hodnotí okolnosti šesti případů, kde došlo takovým způsobem k ukrytí těla. Konstatují, že ve všech případech se jednalo o muže, kteří tímto způsobem chtěli zakrýt spáchání vraždy manželky. Příčiny smrti byly různé (udušení, úder, zastřelení) a motivem domácí hádky.

Konstatují, že zazdění nebo zabetonování těla nezabrání detekci pomocí čichu, ale zpomalí rychlost rozkladu a z tohoto důvodu komplikuje odhad doby smrti.

(Preuss, J.: Dumping after homicide using setting in concrete and/or sealing with bricks – Six cases reports. Forensic Science International, 2006, 159.)

Analýza GHB

Autoři se zabývají identifikací drogy označované zkratkou GHB (gama-hydroxybutyric acid) analýzou pomocí infračervené spektrometrie s Fourierovou transformací. Konstatují, že standard kyseliny není komerčně dostupný, což velmi ztěžuje analýzu. Proto nejdříve syntetizovali drogu a poté separovali. Autoři hodnotí metodu infračervené spektrometrie jako velmi rychlou s minimální přípravou vzorku.

(Witkowski, M. R.: GHB Free Acid: II. Isolation and Spectroscopic Characterization for Forensic Analysis. Journal of Forensic Sciences, 2006, 2.)

Porovnání orientačních metod na biologický materiál

Vandenberg se zabývá porovnáním zdroje Polilight k detekci biologických stop s ostatními tradičními metodami. Pro vlastní experiment byly použity různé ředěné vzorky krve, spermatu a

slin na různých substrátech. Účinnost zdroje světla Polilight byla porovnávána s orientačními testy na bázi fosfatázy a luminolu, které jsou tradičně používány na místě činu k vyhledávání biologických stop. Konstatují, že pomocí zdroje Polilight je možné detekovat skvrny, které nejsou pouhým okem viditelné. Citlivost detekce je srovnatelná s ostatními detekčními metodami. Dále prováděli porovnání u vzorků zajištěných na místě činu. Ze 40 zkoumání Polilight přinesl jeden falešně negativní výsledek. Citlivost luminolu je však proti zdroji světla vyšší. Závěrem konstatují, že Polilight je bezpečná, jednoduchá, nedestruktivní a neinvazivní technika vhodná pro použití ve forenzní praxi.

(Vandenberg, N.: The Use of Polilight® in the Detection of Seminal Fluid, Saliva, and Bloodstains and Comparison with Conventional Chemical-Based Screening Tests. Journal of Forensic Sciences, 2006, 2.)

Experimentální studie škrcení

Kristensen popisuje zajímavý případ uškrcení. Na krku ženy byly nalezeny otisky prstů a zadrženy dvě podezřelé osoby. Každá z těchto osob označovala za pachatele druhou osobu. Autoři se proto rozhodli provést experiment, zda by poloha otisků mohla jednu vyloučit a druhou potvrdit. V této studii využili 21 mužů, kteří měli fiktivně škrtit figurínu. Na jejich prsty nanесли modré barvivo. Po škrcení byl otisk dlaně a prstů zajištěn. Následně bylo vybráno pět otisků a fotografie ruky a provedena komparace. Autoři konstatují, že byli schopni vyloučit shodu ve 4/5 případů. Na druhou stranu, pro konstatování individuální identifikace se závěry nezdají dostatečně přesvědčivé. Dále se věnují diskusi o anomálních znacích, které by byly využitelné až na úroveň individuální identifikace.

(Kristensen, M. E.: Comparison of Handmarks in Manual Strangulation: An Experimental Study. Journal of Forensic Sciences, 2006, 2.)

Historie využití šifer v kriminalistice

Samuel popisuje historii využití kryptografie v kriminalistice. Shrnuje historický vývoj v posledních 400 letech a na nedávném případě ukazuje, že tradiční "skautské" šifry mohou mít stále význam.

V únoru 2004 byla na Floridě unesena a zavražděna 11letá dívka. Policie zadržela podezřelého a sledovala jeho komunikaci z vazby k dalším osobám. Jedna zpráva byla šifrovaná. Oddělení FBI zabývající se vydíráním a mimo jiné i problematikou dekódování šifer tuto zprávu analyzovalo. Ve zprávě bylo velké množství písmen nahrazeno pomocí čísel a symbolů. Dále byla zpráva psána pozpátku. Zmíněnému oddělení se zprávu podařilo rychle dešifrovat a výsledná zpráva, která obsahovala informace o skrytých důkazech a manipulaci s tělem, byla použita jako důkaz.

Dále autor analyzuje jak novější případy - např. teroristy Unabombera, tak případy starší, jako je například vražda Abrahama Lincolna. Všechny tyto případy spojuje problematika tajných zpráv, které bylo nutné dešifrovat.

(Samuel, D. V.: Code Breaking in Law Enforcement: A 400-Year History. FBI Forensic Science Communication, 2006, 2.)

**(Mgr. Martin Fürbach, katedra kriminalistiky,
Policejní akademie České republiky)**